

Cal Segura

Copons

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Carrer d'Àngel Guimerà, 24, 08289
Emplaçament	Al bell mig del nucli urbà, formant cantonada amb el carreró de la Generalitat
Alçada:	427m
Coordenades:	
Latitud:	41.63697
Longitud:	1.51817
UTM Est (X):	376582
UTM Nord (Y):	4610531

Classificació

Número de fitxa	08071-39
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII/XX
Any	1602
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPA 5631
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 6607207CG7160N
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 16/05/2014 - 02:00

Descripció

Edifici cantoner de planta rectangular, format per dos cossos adossats i amb un petit pati posterior orientat al carrer del Mur. Presenta la coberta de teula àrab de tres vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal, i una terrassa descoberta situada a l'extrem de tramuntana. Està distribuït en planta baixa i dos pisos, amb la façana principal orientada al carrer d'Àngel Guimerà. Compta amb un gran portal d'accés d'arc de mig punt adovellat amb guardapols i els brancals bastits amb carreus de pedra escairats. A la dovella clau hi ha gravat l'any de construcció, 1602, el nom de la família, "SEGURA" i un petit escut a la part superior de les inscripcions. L'escut representa la família Segura a la part inferior i els Rocabertí a la superior. A banda i banda destaquen dos portals més, tot i que són d'arc apuntat i també estan emmarcats en pedra. Les obertures del primer pis són rectangulars, amb els brancals bastits amb carreus de pedra i les llindes planes. Es corresponen amb tres finestres que tenen sortida a un balcó corregut, amb la llosana de pedra sostinguda per mènsules i la barana de ferro decorada amb dracs alats de forja. En aquesta mateixa planta s'obre una terrassa de planta rectangular, situada a l'extrem de tramuntana del parament, amb una barana de ferro de les mateixes característiques que la del balcó. La segona planta presenta una galeria formada per quatre finestres d'arc còncau deprimat, sostinguts per senzills pilars amb basament, imposta i capitell. La galeria està emmarcada amb carreus de pedra i presenta un ampit motllurat corregut. Oberta damunt la terrassa descoberta del primer pis hi ha una finestra de la mateixa tipologia que les de la galeria. La façana lateral, orientada al carreró de la Generalitat, presenta obertures rectangulars reformades. Tot i això destaca un antic portal d'arc de mig punt adovellat reconvertit en finestra, amb l'ampit bastit amb rajoles blaves vidrades. La construcció està rematada per una cornisa sostinguda amb mènsules de pedra i fusta que s'observa a la part superior de tots els paraments. La planta baixa de la façana principal presenta el parament bastit en pedra ben escairada disposada en filades i amb les juntures remarcades. En canvi, el dels pisos superiors està arrebossat, tot i que imita un aparell de carreuada perfectament regular. Aquest revestiment es repeteix també a la façana lateral.

Història

La casa està situada al bell mig de l'antic camí reial d'Igualada a Calaf i als Prats de Rei (antic carrer Major), prop de la part central anomenada Mitja Vila o Mig Carrer (a l'alçada de l'actual plaça de Ramon Godó) (Muset 2006: 9-10). Durant la segona meitat del segle XVIII, com a conseqüència del increment de noves construccions, es va anar configurant la futura estructura urbana del municipi, amb la creació de nous carrers i la consolidació i allargament d'altres, com per exemple el carrer Major que acabà desembocant en l'actual carrer d'Àngel Guimerà. En aquest sentit, tenim notícia que l'any 1785 es va ordenar la demolició dels porxos davanters d'algunes de les cases del carrer Major per eixamplar la via i facilitar el trànsit de persones i animals (Muset 2006: 33). Una d'aquestes cases era la del negociant Jaume Segura, que es correspon amb l'edifici que ens ocupa. També tenim notícia que en els terrenys on actualment s'aixeca l'edifici, hi havia tres cases que foren enderrocades per la família Segura amb la intenció de construir la seva residència. Es coneixien amb els noms de cal Oleguer, cal Gruetes i cal Cisteller. Els Segura eren una de les nissagues més destacables i actives de la diàspora coponenca del segle XVIII respecte al comerç espanyol, juntament amb d'altres famílies com els Vidal, els Jover o els Romeu. Els forjats del balcó de la façana principal corresponen a l'etapa modernista, tot i que es troben integrats a la reforma de l'any 1951 que rehabilità tot l'edifici.

Bibliografia

Copons. Plànol urbà / Guia d'interès. Copons: Ajuntament de Copons, 2000. IPA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Copons. LLACUNA I ORTÍNEZ, Pau (1995). Rutes per l'Anoia: història i art. Igualada: Publicacions Anoia, p. 69. MUÑOZ, Natàlia (2005). "Renoms de Copons: el carrer d'Àngel Guimerà". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 19, p. 17. MUSET I PONS, Assumpta (2000). L'evolució familiar i comercial d'una companyia coponenca del segle XVIII: Ramon i Agustí Morera i Cia. Barcelona: Col·legi de Notaris de Catalunya, p. 326-327. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 9-10, 33. <http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=4871>
http://www.festacatalunya.cat/poblacions-veure_altres_llocs-0807130008-cat-altres_llocs_per_visitar.htm
<http://www.altaanoia.info/cat/Punts-d-Interes/Cal-S>

